

rimelige Priser er at skabe Forbrugsfor- eninger! Og lyt til Kravet fra socialdemo- kratisk Side om Kontrol, Statskontrol — ind i Tvangssystemet, selvfølgelig, hvad hører man andet fra Socialdemokratiets Side? Der er Grund for Mellemanderne til at lytte til disse Ord, og der er Grund for dem til at forstaa, at det virksomste Modstød mod hele denne Bevægelse er, at de af egen Drift foretager en Prisnedsættelse, saa langt som det er dem muligt. Det er samfundsmæssig nyttigt og klassemæssig klogt.

Saa tales der om, at Arbejdslønnen skal sættes ned, og det er vistnok uundgåeligt; det erkendes endogsaa lejlighedsvis fra enkelte Socialdemokraters Side. Nu ved jeg nok, at een Svale gør ingen Sommer, men det er dog rart at høre, at der ogsaa indenfor Socialdemokratiet kan gøre sig den Slags Betragtninger gældende. Men jeg vil gerne understrege, at jeg er enig med de Folk, der mener, at det er ikke nogen Samfundsinteresse i og for sig at presse Arbejds- lønnen ned, tværtimod, det er en Lykke for et Samfund, naar det kan betale en høj Arbejds- løn. Men kan den ikke betales, ja, saa maa den sættes ned, det er en ganske simpel Ting. Man maa haabe, at Arbejder- nes Organisationer, der har udviklet sig til at være et overordentlig stift Apparat, som aldeles ikke er egnet til at bruges i en saa kritisk Situation som denne, maa for- staa, at der ogsaa af dem kræves en vis Smidighed, en vis Elasticitet. Nu forstaaer jeg meget godt, at Situationen er vanskelig for Socialdemokratiet, for det ser nu, efter at det i mange Aar har haft den Fordel, som det utvivlsomt partimæssig set er at være den ubestridt højst bydende paa Auktionen over Vælgeres Stemmer, pludselig til venstre for sig et Parti, som følger det ansvarsløse Overbuds Taktik. Og derfor hører man ogsaa Socialdemokratiets Førere her i denne Sal udstøde et Krigshyl som det, vi hørte forleden Dag. Den græske Digter Homer siger et Sted om en af sine Helte, at han brølede som 10 000 Okser. Jeg gad vidst, hvad Homer vilde have sagt, hvis han havde hørt det ærede Medlem Hr. Stauning.

Overfor Regeringspartiet i snævraste Forstand vil jeg gerne sige dette, at man hører nu fra Industriens Side, at deres Krav, saaledes som det i øvrigt straks blev for- muleret, er en à jour-Føring af Toldsatserne. Dette synes mig at være en simpel Ret- færdighedshandling, og jeg kan ikke forstaa, at et Parti, der i sit Program i sin Tid har skrevet, at den Beskyttelse, som endnu findes, skal skaffes bort, men at dette maa ske saaledes, at man ikke skader bestaaende

Erhverv — jeg kan ikke forstaa, at et Parti, der har disse Ord staaende paa sit Program, ikke nu vil handle ud fra Aanden i dette Program, og sige: Nu har Konjunktur- forholdene bortskaftet denne Beskyttelse, som vi selv i sin Tid fandt passende, og denne Bortskaftelse er sket til Skade for de bestaaende Erhverv, derfor genopretter vi den Tilstand, som vi selv i sin Tid har fundet retfærdig, vi fører Toldsatserne à jour. Som et Eksempel paa, hvorledes Toldsatserne staaer i et fuldkommen menings- løst Forhold til Priserne, skal jeg nævne, at et Dusin Bogbinderskind før Krigen kostede 30 Kr., og at Tolden er 2 Kr. Under Krigen naaede det op til en Pris af 240 Kr., og i Øjeblikket koster det 150 Kr., men Tolden er stadig 2 Kr. Deraf kan man se, hvorledes Prisbevægelserne fuldstændig har elimineret Tolden. Saa svarer man naturligvis: Ja, men saa betyder jo en à jour-Føring ingenting. Men nu kender jeg Partiet Venstre saa godt, at jeg ved, at et Retfærdighedskrav vil et Parti som Par- tiet Venstre ikke modsætte sig ud fra den Betragtning, at det kan ikke nytte noget, naar den Mand, som kræver dette Ret- færdighedskrav gennemført, siger: Det kan nytte noget. Overfor dette har Social- demokraterne kun Anvisningen paa at følge dem ud paa Eksperimenterne, og det har jeg for mit Vedkommende ikke den fjerneste Lyst til; for jeg synes, at Erfaringerne ude omkring fra og ogsaa de Erfaringer, man har gjort herhjemme, viser, at de socialdemo- kratiske Eksperimenteres Vej er ikke den Vej, ad hvilken man bjærger et Erhvervsliv. Og de Radikale giver blankt op. Ja, jeg beder det ærede Medlem Hr. Rode und- skyldte mig, at jeg siger ham denne ubehage- lige Sandhed, uagtet han i sin Ordførertale saa smukt sagde: Man siger dog ikke ubehagelige Sandheder til Patienter. Men jeg er nødt til at sige denne ubehagelige Sand- hed til den radikale Patient.

Jeg skal saa slutte med at sammenfatte mine Betragtninger i dette, at i en Tid, hvor vi verdenspolitisk set lever socialt og økono- misk paa en Vulkan, hvor Tilførslerne her til Landet fra Udlandet naar som helst kan svinge, der stiler man her i Landet henimod at ødelægge den hjemlige Industri. Jeg siger ikke, at det sker ud fra et Ønske om at øde- lægge den, men jeg siger, at saaledes som Udviklingen er, stiler den henimod, at Indu- strien ødelægges. Og samtidig foregaar der indenfor Landbruget en Bevægelse, hvor man ved at oprette en Mængde smaa Land- brug og slaa de store Landbrug i Stykker i Virkeligheden ogsaa gør dette Erhverv